

Aan: Alle begeleiders, trainers en overige geïnteresseerden bij de vv Ter Leede.

Beste sportvriend,

Zoals iedereen weet is pesten een probleem wat overal voorkomt.

Dus ook bij een voetbalvereniging als Ter Leede.

Graag willen wij als vereniging dat mensen niet schromen signalen van pesten te melden.

Om hierin helder en concreet te zijn willen wij open zijn in de wijze waarop Terleede hiermee mee om denkt te moeten gaan.

Ons streven is om alle kaderleden zo goed als mogelijk te informeren over dit soort thema's.

De reden hiervan is dat een ieder die een omgang met kinderen heeft een signaalfunctie heeft.

Iets signaleren is makkelijker als je weet waar je op moet letten.

Wat meer achtergronden over pesten, is in onderstaand stuk weergegeven.

Verder is beschreven wat het beleid is ten aanzien van dit probleem.

Pesten

Wat is pesten

Bij pesten gaat het steeds om een ongelijke machtsverhouding tussen pester(s) en gepest kind en meestal beperkt het zich niet tot een éénmalig feit.

Pesterijen kunnen vele vormen aannemen en ze doen zich voor in verschillende situaties: fysieke en verbale agressie, materiële schade, bedreiging, afpersing of sociale uitsluiting - direct en indirect

Hoe pesten werkt

Bij pesten zijn drie rollen te onderscheiden. Er zijn kinderen die andere kinderen pesten, er zijn kinderen die gepest worden en er zijn kinderen die niet direct bij het pesten betrokken zijn.

Kinderen beginnen met pesten om allerlei redenen. Het kan zijn dat ze indruk willen maken op andere kinderen, het kan ook zijn dat ze niet weten hoe ze op een positieve manier contact kunnen leggen. Pesten kan beginnen als een spelletje, als iets dat leuk is om te doen. Het gepeste kind voelt zich erg ongemakkelijk door het pesten. Het lukt haar of hem niet om terug te plagen, een grapje te maken of onverschillig te blijven. Het kind reageert angstig en gaat soms huilen.

Het pestende kind merkt dat het succes heeft en dat smaakt naar meer. Bewonderd door andere kinderen gaat zij of hij door met uitschelden, afpakken of schoppen.

Door het pesten versterkt het kind zijn of haar plaats in de groep of het vriendengroepje. Na een tijdje wordt het een gewoonte om het slachtoffer te pesten zodra de gelegenheid zich voordoet. Meestal hebben de pestende kinderen niet in de gaten hoe afschuwelijk het pesten is voor het gepeste kind. Ook kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, spelen een rol. Doordat zij de gepeste kinderen niet steunen of de pester stoppen, kunnen de pesters vrijelijk hun gang gaan. Vaak versterken zij het succes van de pestende kinderen door op een afstandje toe te kijken en te lachen om wat er gebeurt.

Pesten heeft veel te maken met de verhoudingen binnen een groep. Daarom is het niet eenvoudig om er een eind aan te maken. Als de trainer/begeleider schelden verbiedt, zoeken de kinderen andere manieren en andere momenten om te pesten. Aanpakken van het pestprobleem betekent meer dan verbieden alleen. Kinderen moeten leren om met elkaar om te gaan zonder de ander wezenlijk te kwetsen. Volwassenen (trainers, begeleiders van clubs, ouders) kunnen hen daarbij helpen, bijvoorbeeld door samen met de kinderen oplossingen te zoeken en door duidelijke grenzen te trekken

Slachtoffer zijn – signalen

Signalen die direct met pesten te maken hebben

Kinderen of jongeren die getreiterd worden kunnen één en over het algemeen meer van de volgende signalen vertonen:

ze worden (herhaaldelijk) op een gemene manier geplaagd, uitgescholden (ze kunnen ook een scheldnaam hebben), bespot, gekleineerd, belachelijk gemaakt, vernederd, bedreigd, geccommandeerd, overheerst of onderworpen; medespelers steken de draak met hen en lachen hen op een bespottende en onvriendelijke manier uit;

ze worden lastig gevallen, weggeduwd, gestoten, gestompt, geslagen, geschopt, en ze zijn niet in staat zichzelf adequaat te verdedigen;

ze zijn betrokken bij “twisten” of “ruzies” waarin ze zich totaal niet kunnen verdedigen en waaruit ze soms huilend proberen te ontsnappen;

hun voetbalspullen, geld of ander eigendommen worden beschadigd of slingeren rond;

ze hebben blauwe plekken, verwondingen, sneeën, schrammen of gescheurde kleding die ze niet op een normale manier opgelopen kunnen hebben.

Signalen die met pesten te maken kunnen hebben

ze zijn (vaak) alleen en worden uitgesloten door de groep tijdens vrije activiteiten. Ze lijken geen enkele goede vriend in de groep te hebben;

ze worden als een van de laatste gekozen bij het samenstellen van een team;

ze proberen tijdens de vrije activiteiten dicht bij de trainer of andere volwassenen te blijven;

ze vinden het erg moeilijk hardop te praten en geven een angstige en onzekere indruk;

ze zien er bang, ongelukkig, neerslachtig en huilerig uit;

ze tonen een plotseling of geleidelijke verslechtering in resultaten.

Wat te doen om pesten te voorkomen en/of tot staan te brengen

Het creëren van een rustige vriendelijke sfeer, zoals bijv. tijdens de training, zodat de pestkop een hogere drempel moet nemen om te gaan pesten.

Duidelijke en bondige regels:

a) Wij treiteren anderen niet

b) We proberen samen de kinderen die getreiterd worden te helpen

c) We zorgen er samen voor dat ieder kind het naar zijn zin heeft in de groep en dat niemand wordt buitengesloten

Organisatie:

- a) Met het kader samen vaststellen wat nog wel acceptabel gedrag is en wat niet.
- b) Indien er een melding is gemaakt bij coördinator, begeleider of trainer zal deze contact opnemen met de technisch coördinator/bestuurslid technische zaken, welke vervolgens gezamenlijk actie zullen ondernemen.
- c) Sancties vaststellen met als doel de pestkop af te schrikken.
- d) Het "product" voetbal eventueel verbeteren, om zo ontevredenheid van de kinderen te verkleinen.
- e) Een meldingsprocedure voor volwassen betrokkenen om een overzicht en inzicht te krijgen m.b.t. het aantal en soort pestincidenten.

Directe aanpak van de pestkop als je deze op heterdaad betrapt:

- a) Non-verbaal smoren en als dat niet helpt, dan een
- b) Confronterende ik-boodschap en als dat niet helpt de
- c) Onthouding van iets (zeer) prettigs.